

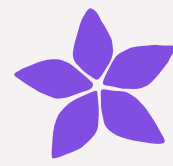
"שלומות"

הצוות והתלמידים

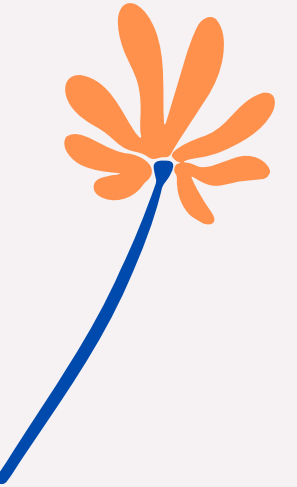
בתקופת שגרת החירום

למה אנחנו פה?

שאלוני האקלים

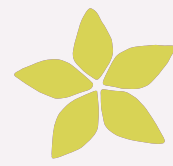

המורים

- מדווחים על מענים משמעותיים שביה"ס מציע לתלמידים בתקופה זו
- מעידים על תחושה של חוסן ומסוגלות להתנהל בתוך המציאות המאתגרת.
- מדגישים שהם מוצאים משמעות רבה בעשייה החינוכית שלהם.

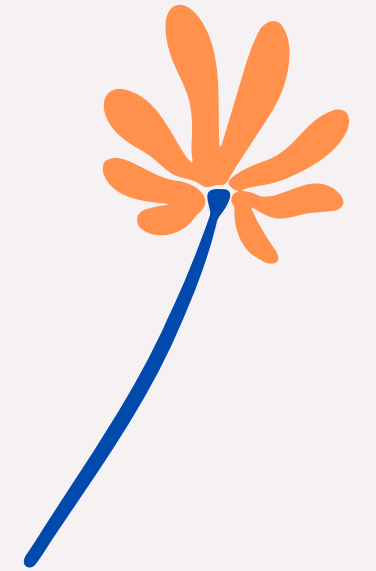
התלמידים

- מצליחים לתפקד, אולם מתקשים לישון, להתרכז ולהירגע.
- הלמידה לא מסייעת להם להתמודד עם המצב, אין בביה"ס די מענים הן מבחינה רגשית והן מבחינה לימודית לתמיכה בהם.
- קיים פער ניכר בין דיווחי המורים לדיווחי התלמידים לגבי המענים שניתנים לתלמידים

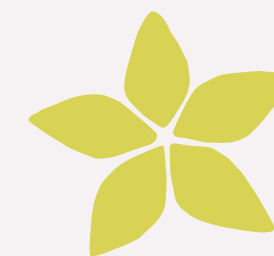

למה אנחנו פה?

שאלוני האקלים

התלמידים כמו המורים מדווחים על מיעוט בפעולות הפגה
ועל חשש מהשפעת המצב הביטחוני על הישגיהם.

דר עדית זכאי אור מנהלת מרכז מיטיב

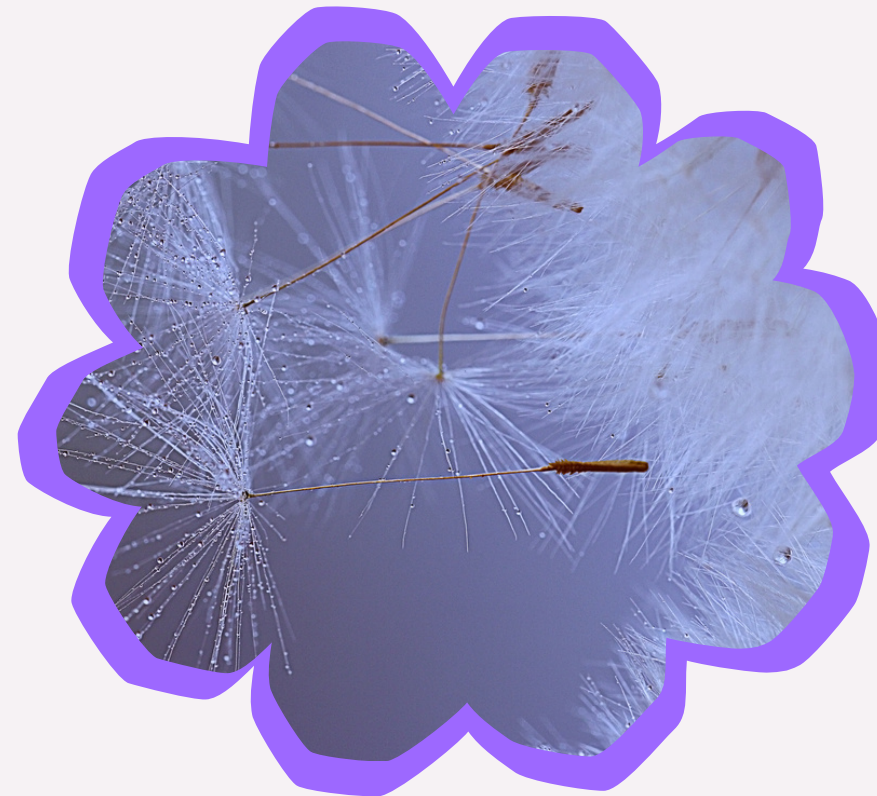

אדוניברסיטת
רייכמן
...

אז מה עושים?

חיבור למשמעות

הפגות

מענה רגשי

רגע משחקים

והמורה הזה הוא אני

קשאני מודיעה בבית
 הספר שהיום אני חולה,
 ולצפרי לא אוכל להגיע
 אני שומעת איך הקול
 של אחראית המערכת
 ברגע אחר, מקסיק
 להיות רגוע.

כל מה שתכננתי
 לעשות ביום הקפשי
 שלי, מיד השתנה,
 קשעל צג הטלפון
 ראיתי מבית הספר
 שיקה שלא נענתה.

קשאני שואל תלמיד משהו באמצע השעור,
 והוא לא יודע מה להשיב,
 ברור לי שאני צריך להתחיל את כל החומר
 מההתחלה,
 כי הוא בכלל לא הקשיב.

והמורה הזה הוא אני

יותר משאני מטנן
 מכל אותם האלימים
 והבריונים בחדר -
 אני מטנן יותר מהילד שלא
 הגיע לבית הספר מרב פחד.

לעתים אני יושבת בבית
 וחושבת מחשבות
 על איך זה בכלל יכול להיות,
 שמכל התלמידים בלם,
 זכיתי לקבל את הטובים
 בעולם.

זה לא שאני מתסכלת,
 זה לא שאני כועסת,
 זה לא שאני מתחרטת על
 מה שהיה,
 אבל כשאני לא שמה לב,
 פתאום עוברת לי בראש
 השאלה:
 "למה בכלל בחרתי להיות
 מורה?"

הרשת הטכנולוגית-מדעית המובילה בישראל
מכללות ובתי-ספר לטכנולוגיה מתקדמת ולמדעים

ועוד כמה רעיונות

פותרים את
מרץ במרץ

ICU

מחונן אקלים

בוקר טוב אורט